

Els "cops de teatre" de la diplomàcia internacional

Anglaterra Alemanya

Els diaris parlen de la «força d'Anglaterra» i es diu que, en relació a la qüestió espanyola, està cada vegada més decidida a acabar amb els elements de desordre internacional que actuen a la Península

NEVILLE CHAMBERLAIN

A Londres, on ha causat estupefacció la suspensió del viatge de Von Neurath, es parla que Hitler vol precipitar una acció de gran envergadura, possiblement a Txecoslovàquia i Danzic, per col·locar Alemanya en peu de guerra

Londres, 22. — Un cop més la situació diplomàtica ha fet un d'aquells canvis sobtats que deixen esmaperduts els observadors, per ben assabentats que estiguin de les interioritats de la política internacional. No més lluny que ahir, al matí, als cercles oficials del Foreign Office hi havia un optimisme desbordant sobre les possibilitats que oferia a la diplomàcia europea el viatge de von Neurath a Londres. A la City, als passadissos de la Cambra dels Comuns, a les redaccions i als salons més o menys de moda, es parlava amb profusió de detalls dels temes que tractarien Eden i von Neurath. Es felen preparatius i algun aristòcrata ja tenia les invitacions cursades...

Però la voluntat del Führer és omnipotent i von Neurath no va a Londres. Millor dit, no va a Londres de moment, perquè ningú no sap si la setmana entrant, o el mes vinent o potser d'aquí dos dies, von Neurath anirà a Londres, i llestos.

El que sí és cert és que Alemanya, des d'ahir, ha canviat de procediment. ¿Vol aprofitar els incidents del «Leipzig» per a precipitar una acció de gran envergadura? Algú així ho tem i assenyalava no precisament Espanya, sinó Txecoslovàquia i Danzic. L'afer Bruno Weigel, les amenaces que diàriament es profereixen a la Ciutat Lliure, els maneigs que prossegueixen en l'ombra a favor de l'autonomia dels alemanys sudets, tot això revela clarament que Alemanya desitja algun cop que col·loqui el país en peu de guerra.

Els periòdics d'aquest matí es limiten alguns a deplorar i d'altres a criticar, aquesta decisió del Reich de suspendre el viatge de von Neurath a Londres. Alguns periòdics creuen que el viatge no està suspès definitivament i que només es tracta d'un diversió estratègica del Führer. D'altres, en canvi, creuen que la situació europea està destinada a evolucionar en un sentit crític, dintre de pocs dies, ja que la diplomàcia alemanya ha rebut ordres con-

cretes d'aguditzar els afers exteriors amb el fi de facilitar la gran manobra alemanya d'intimidació sobre Anglaterra abans del començament de les negociacions a Londres.

Qualsevulla que sigui la situació, podem assegurar que aquest matí es recollia, en els cercles oficials, un sentit de desconcert, de dubte, de temença, davant del que pugui ocórrer. Anglaterra, en la qüestió espanyola, està cada vegada més decidida a acabar amb tants elements de desordre internacional que actuen a la Península i que amenacen les seves línies imperials i les possibilitats d'intel·ligència internacional. És curiós que la Premsa d'aquest matí empli un argument nou: el de «la força d'Anglaterra» que obliga les altres nacions a «festejar-la com a aliada». ¿Què farà ara Neville Chamberlain davant el fracàs del destíjat viatge de von Neurath a Londres?

HOMES DE LA CNT, DEL PSUC I DE LA UGT, AL PALAU DE LA GENERALITAT

"Res de política", han afirmat els comissionats

Detalls de l'evacuació de Bilbao

L'enemic pretén copar l'exèrcit que defensava la capital basca

Madrid, 22. — «El Sol» relata la lluita a Bilbao de la manera següent:

«Els avanços efectuats per les forces de l'enemic fins a Deusto foren vion; malgrat la tenaç resistència oferia pels soldats bascos. El nombre creixent de peces d'artilleria pesades en joc en aquesta ocasió dels rebels i del seu avió, que passaven del centenar, escombraven les files dels nostres soldats.

Així l'exèrcit feixista, el qual deixant centenars de morts als marges del riu, havia pogut fer el seu curs d'Aranda a Deusto, aconseguí arribar fins a l'Ajuntament de Bilbao i prendre'l. Forçada aquesta entrada

a la ciutat, els feixistes es corregueren per l'Arenal i dominaren el casc vell de la ciutat, els barris dels Set Carrers i Achuri.

La situació de les forces lleials, que d'una manera exemplar havien defensat durant els dos dies d'escorment a Bilbao per l'exèrcit mercenari de Franco les altures que dominen aquesta zona de la ciutat, podia haver estat veritablement irremediable si el comandament no hagués atès el seu repliegament amb gran rapidesa i serenitat. Ja que Archanda, Santo Domingo i Begoña eren posicions que desgraciadament no podien defensar. I ja que els feixistes anaven ocupant els barris de Bilbao situats al peu d'aquestes muntanyes, es va procedir al repliegament dels nostres

soldats per tal d'unir-los a la resta de la força lleial concentrada a l'oest de Bilbao.

Enssem que les tropes feixistes penetraven a Bilbao per l'Arenal, la seva aviació intensificava l'atac a les nostres posicions al sud-est i sud de la ciutat, i s'iniciava l'atac més intens que mai a les posicions d'aquest sector, cap al qual s'havien corregut part de les forces de l'enemic que atacaven Begoña, augmentades amb les que venien d'Arrigorriaga.

Es indubtable que amb aquesta amenaça els feixistes pretenien copar les forces defensores de l'est de la ciutat; però no ho aconseguiren.

(SEGUEIX A LA PAG. 3)

"Canvi d'impressions amb el PRESIDENT COM-

PANYS sobre el moment actual, que és delicat i no pas gravíssim", ha dit Comorera

DEMA ES CELEBRARÀ CONSELL

Després d'haver treballat al seu despatx de la Presidència durant tot el matí, l'Honorable President de Catalunya, a migdia, s'ha traslladat als departaments oficials per tal de rebre audiència.

El senyor Companys ha estat visitat pel Doctor Serra Hunter, acompanyat d'una comissió d'intel·lectuals que li han fet ofrena de la presidència del patronatge del Congrés que es celebrarà el mes de juliol a València i a Barcelona.

El President ha estat visitat també pels membres del Consell de Sanitat de Guerra, acompanyats del diputat Dr. Cunillera, i ha estat complimentat pel Tinent Coronel Reyes, cap de la base aèria del front d'Aragó, amb els seus ajudants.

El President de Catalunya

A la secretaria de la Presidència han dit als periodistes que no hi havia altres noves per a la Premsa que les visites que havia rebut el Sr. Companys i confirmar que per a demà està convocada la reunió ordinària del Consell.

COMISSIONS DE LA C. N. T. I DEL P. S. U. C.

A primeres hores de la tarda han coincidit a la Generalitat dues destacades comissions que han cridat l'atenció dels periodistes fins el punt de concebre la possibilitat d'esdeveniments de caràcter polític, relacionats amb una possible variació del Govern de Catalunya.

La primera comissió que ha passat a entrevistar-se amb el President Companys als departaments oficials, era del Partit Socialista Unificat de Catalunya i estava composta pel se-

cretari general del partit, Joan Comorera, pel conseller Rafael Vidiella, i pel secretari de la U. G. T., Del Barrio.

Més tard han estat al despatx de la Presidència els representants de la C. N. T., Valeri Mas, Dionís Eroles, Xena i l'exministre, Frederica Montseny.

RES DE POLITICA

Fins després de les dues de la tarda no han acabat les reunions dels comissionats polítics i sindicals, amb el President de Catalunya.

En abandonar la Presidència els periodistes han interrogat els representants del P.S.U. Vidiella ha dit que no es tractava de res de política i al únicament un canvi d'impressions relatiu a la situació, i parant molta atenció en la qüestió d'Euzcadí.

El senyor Comorera ha dit també que es tractava d'un canvi d'impressions amb el senyor Companys, sobre el moment actual, que és delicat i no pas gravíssim com algú afirma. En fer ressaltar la coincidència de la seva visita amb la dels representants de la C.N.T., Comorera ha dit als periodistes que no fessin conjectures ni comentaris desplaçats, puix que es tractava únicament del que havia expressat i no pas de res polític, i ha acabat dient:

— Salvarem Catalunya per damunt de tot i demostrarem el que som i el que volem.

Els comissionats de la C.N.T., que han abandonat la Generalitat a les tres de la tarda, han afirmat que no es tractava de cap visita política, i que no tenien res a manifestar en aquest sentit.

Demanen el patronatge de l'Ajuntament per al II Congrés Internacional d'Intel·lectuals

L'alcalde, senyor Pl i Sunyer, ha estat complimentat pel doctor Serra Hunter i per la Comissió organitzadora del II Congrés Internacional de l'Aliança d'Intel·lectuals, els quals li han demanat el patronatge de l'Ajuntament per als actes que se celebraran amb motiu del quadre Congrés, a primers de juliol, a la ciutat de Barcelona.

"Tenim un gran exèrcit a l'Est, i cal esperar-ne grans coses", ha declarat Pozas

El cap de l'Exèrcit, el Est, general Pozas, ha rebut aquest migdia els periodistes que fan informació a la Quarta Divisió i els ha donat compte d'un tren que ha arribat amb grans dificultats a l'estació de Eina.

—Aprofito l'ocasió —ha afegit— per expressar la meua satisfacció per l'estat en què valguen les forces de l'Est en la meua última visita als fronts d'Aragó. La meua impressió és excel·lent i malgrat que es pot aconseguir encara un perfeccionament, vull fer constar que estic molt satisfet de com han respost a les ordres de l'alt comandament. Tenim un gran exèrcit a la regió de l'Est i d'ell calen esperar grans coses que contribuiran a aconseguir la victòria definitiva.

VISITANTS DEL GENERAL POZAS
Al seu despatx oficial, entre altres visitants, el general Pozas ha rebut aquest matí el cap de l'esquadra de guàrdacostes, acompanyat del delegat marítim: el general Faruque; el tinent coronel Botet i diversos caps i oficials.

La part industrial d'Euscadi està fortificada i en poder nostre
La població de Bilbao, en runes i sense un sol habitant

Madrid, 22. — «Política», en la seva impressió dels fronts, diu:

«A l'oest de Bilbao les nostres forces han establert les seves noves posicions. Ara d'elles estan totes les són el que més desitjaven els traï-

Després de la retirada de Bilbao, que entossudir-se a remandre a la ciutat, hauria representat correr el més perill de veure's voltats, les nostres tropes amb tot llur material

de guerra íntegro, i després d'haver protegit l'evacuació de la totalitat de la població civil, han tractat la nova línia en la qual podran combatre en millors condicions de les que venien fent-ho.

L'entrada dels traïdors a Bilbao ha estat una lliça més per als traïdors. Una població en runes, sense un sol habitant, als carrers deserts de la qual lindran un resso de mort i les peljades de l'invador.

Al front del centre, les nostres tropes efectuen ahir un afortunat cop

de mà. Els traïdors de l'Hospital Clínico han estat la més important de totes les que s'han fet fins ara. Tota la part central de l'edifici s'enderroca i amb ella els nius de traïdors, els llocs des d'on els traïdors hostilitzaven constantment les nostres posicions.

Foren moltes les baixes que queda-

ren entre les runes; i la major part de la desmoralització de l'enemic és que si el comandament ho hagués ordenat, l'Hospital Clínico hauria caigut a poder nostre, ja que els rebels, després de la voladura, no tingueren ànims ni per a disparar un sol tret.

A la resta dels fronts, la jornada transcorregué amb tranquil·litat.

Morix destaquats únicament l'acció portada a cap el dia anterior pels nostres avions que, en nombre que passaven del mig centenar, realitzaren un bombardeig intensíssim sobre els objectius militars d'Osca.

ALTAVEU DE L'ENEMIC

(Crònica del nostre redactor enviat especial al front d'Aragó, C. GAIBAR PUERTAS)

LLIBERTAT ES VIDA

Aquestes són les tres primeres paraules que pronuncià el nostre redactor enviat especial al front d'Aragó, C. GAIBAR PUERTAS, després d'arribar a Saragossa.

La vestimenta d'aquests pobres companys no pot ésser més rudimentària, així com llur defalliment fisiològic, motivat pel fred i la fam no pot ésser tampoc més extremat.

UN MECANIC DE BELCHITE

Davant la meua modesta taula de treball tinc un mecanic de Belchite, que ha viscut com ha pogut durant vuit mesos per territori feixista, burlant constantment els qui el perseguien mitjà el dia. Escoltem:

—Haví anat a Saragossa per portar a terme uns negocis i allà em van sorprendre els feixistes. Jo, en veure com es llançaven al carrer els tridents, vaig lluitar amb els meus companys d'Esquerra Republicana de Saragossa, contra els militars perjurats. Allà —ho pots remarcar— caiguérem quasi tots abans de rendir Saragossa a la seva tirania. Jo vaig quedar fort en un braç i vaig poder anagar-me en una casa de Torrero, on vaig guanyar-me amb bastants dificultats, puix que com que em cercaven, sempre havia d'estar més atent als meus perseguidors que al meu braç. A penes quart, vaig decidir sortir cap a Saragossa, on tenia un cosí casat. Quan vaig arribar a aquella capital em vaig trobar la seva esposa vídua (el meu cosí havia estat afusellat el 24 de juliol) que em tingué amagat a casa seva durant dos mesos. De llavors ençà he viscut com un miserable, puix que, a més de no poder conviure en societat, em perseguien per tot arreu, per la qual cosa vaig decidir arribar-me a passar als vostres rangs abans de seguir morint-me en vida.

—Vas poder fugir fàcilment de l'Espanya negra?

—No ho he pogut —diu—. Els feixistes, en assabentar-se que la major part del poble que tenien dominat es passaria en massa amb vosaltres, han muntat una molt estreta vigilància que jo vaig haver de superar per poder passar a través dels muntanyes i dels quals he nascut.

—Vingueres sol del camp enemic?

—Als dipòsits d'aigua de Casablanca em vaig trobar un home aïllat. Es tractava d'un escriptor del Banc Saragossà, que, com a soldat amb vint-i-cinc anys, foren jutjats i condemnats a mort dos dies abans. Tots els foren metral·lats en grup compacte, una vegada lligats mútuament amb un braç. Aquest company quedà ferit en una cama i aprofitant l'obscuritat, pogué desfer-se i fugir cap al munt de cadàvers amb els quals hauria estat enterrat uns hores més tard. D'aquesta manera fugí, però més tard, mancat de forces, perdé l'equilibri i caigué per un marge arrossegat dels peus d'aigua. Allí el vaig trobar aturat durant els dos dies que passàrem amagats. Quan la ferida començava a tancar-se decidírem venir a l'Espanya lliure, digna i honrada.

—Han estat nombrosos els afusellaments a Saragossa?

—Allí hi ha hagut la primera quadrada, que foren onze prometedors de quaranta afusellaments diaris, però el dia més terrible fou el primer de novembre, durant el qual foren cent vint-i-cinc assassinats en ple barri de les Delícies, després d'haver estat condemnats a mort. Uns mil dos-cents —afirma amb precisió— que són jutjats pel tribunal provincial de «Falanges» (en això no hi intervenen els militars), presidit per Muro. Els condemnats a mort són metral·lats primer i cremats després als voltants de Sant Gregori.

—I al teu poble?

—A Belchite, com a mostra, et diré que solament en una família he comptat setze afusellats. El dia 7 d'octubre foren assassinats quinze homes i set dones, entre les quals figurava una nena de disset anys. El cap de la sublevació a Belchite fou Pepe Juillo, que no tingué humanitat ni per als seus dos germans, als quals ell mateix contribuï a afusellar al cementiri.

—Com es treballa a la reraguarda saragossana?

—Els companys esclavitzats —re-marca— treballen el menys i pitjor que poden, i per a aconseguir treball és imprescindible afiliar-se a «Falange Española», comproment-se a lluitar sense interès dels jornals i sense despeses de guerra. Si et dic que el jornal és de sis pessetes cinquanta cèntims, comprendràs que el treball es porta a una marca de deficient, car és lent i insegur.

—Quines lleves són les mobilitzades?

—De mobilitzades ho estan totes les que van des del 27 al 30, ambdues incloses; però, de cridades a files per ara hi ha les del 30 al 38 amb els quotes de totes les lleves mobilitzades.

—Com es celebra enguany la festa del Corpus?

—Allà, s'ha oblidat la religió. Tots tenen el seu pensament en la qüestió militar i, per aquest motiu, qual-sevol festa religiosa queda convertida en una parada militar per tal de fer alard de les seves forces. El 27 del

FRONTO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu:

MATILDE-AURELI

contra

NATI-MARY

Donat, tardar, a les quatre:

TRINI-ANGELITA

contra

ANTONIA-BASQUITA

Detalls per cartells.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit, a un quart d'onze:

A PALA:

AZURMENDI-PEPE

contra

QUINTANA IV-VILLAR

Detalls tardar, a dos quarts de 6:

A PALA:

AZPIOLEA-JAUREQUI

contra

NARRU II - QUINTANA II

Detalls per cartells.

—que estan desitjant que els exterminem per oblidar-los per sempre més. La invasió estrangera afegeix —és un torment insuportable per als espanyols de l'Espanya negra. Tots contenen com a desesperada i insostenible la situació, mentre per arreu es parla de desercions...?

—Pocs dies abans de passar-me a

mes últim, festa de Corpus, desfilaven per Saragossa 2 tancers de moros (uns 800 homes) i uns 400 legionaris del Terc, procedits per la Bandera de Sanjurjo i una representació de les brigades italianes (Sagets negres) que ara lluiten a Euzkadi. Com a prova de la invasió estrangera que es sofria a l'«Infern negre», l'explicaré un detall.

—Durant aquest dia onejaren les banderes de totes les nacions feixistes (única) als llocs més estratègics de Saragossa. Una d'alemanya, de grans proporcions, onejava a la façana de l'Ajuntament; la nàutica espanyola a la Diputació; la italiana al Gambirinus i dues de portugueses al Banc d'Espanya, a més de les de l'E. i l'«Infern negre».

—«Davant d'això, amb quin ànim es troben els espanyols?»

—No cal dir —contesta emocionat

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

—«Légers, i my del 1937.

—«El minyó al·ludit, s'ha presentat dos dies després als nostres rangs. Té 8 anys i, naturalment, com que es va jugar l'orella amb els seus companys, ens diu que espera que entrem a Belchite per a arrencar-los a les mosques, si no tenen valor per a fer el mateix que ha fet ell. L'he convidat a dinar a Hajar i m'ha carregat que transmeti la «seva salutació revolucionària a tots els lectors d'«ULTIMA HORA»».

El dilema de Hitler: o sucumbir o fer esclatar la guerra

Si no es cedeixen colònies a Alemanya, començarà tot seguit la invasió de Txecoslovàquia

Praga, 22. — La situació del Reich ha arribat a un punt tan crític, que els governants de Berlín es troben en l'extrem de sucumbir o donar un nou cop d'audàcia que els permeti trobar una sortida en el seu tràgic camí.

Per consegüent, els governants del Reich han reconegut que és urgent salvar-se d'aquesta crisi. La solució la veuen en unes colònies on podrien dirigir l'excés de població i, especialment, les masses obreres que es troben sense feina, i d'on podrien treure les primeres matèries que el país necessita.

Per tal de coaccionar les potències perquè cedixin en la qüestió de les colònies calia organitzar per endavant una amenaça seria. Aquesta amenaça ja està preparada: és a costa de Txecoslovàquia. Alguns observadors diplomàtics arriben encara més lluny i no vacillen a afirmar que Berlín prepara per a aquesta setmana una acció molt greu i perillosa per a tot Europa.

Ahí, a la tarda, varen estar a veure el President de la Generalitat de Catalunya el senyor Pere Corominas, president de torn de l'Institut d'Estudis Catalans; el senyor Pompeu Fabra, president de la Secció Filològica, i el senyor Jaume Massó i Torrents, president de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut.

L

Amb la implantació del Certificat de Treball es posseirà una estadística detallada dels treballadors a Catalunya

Es depurarà la llista de desvaguats de tota mena d'elements dubtosos

Ahí a migdia el conseller de Treball, Rafael Vidella, va rebre els periodistes que fan informació a l'entorn del treball i els va fer les següents manifestacions: «El Certificat de Treball és un document important, en crec, en el deure de fer remarcar els aspectes molt importants que hi ha en aquest document. El primer té caràcter estadístic, puix que amb el Certificat de Treball podrà saber-se exactament el nombre de treballadors que hi ha a Catalunya agrupats per professions i per especialitats, i en tot moment podrà saber-se la idoneïtat de tots els treballadors per a, si convé,

formar grans grups dedicats a treballs especials de guerra. També aquest Certificat permetrà formar l'estadística completa i perfecta de tots els treballadors emples a les indústries de guerra, així com també en les seves auxiliars, i al mateix temps que els tallers i fabricacions puguin mobilitzar-se en un moment donat, en el sentit més convenient a la marxa de les operacions bèl·liques.

El segon aspecte —va continuar dient el conseller Vidella— que m'interessa de fer remarcar, és, potser, més important encara. És una cosa que està en la consciència de tots que la nostra reorganització és plena de desvaguats i de gent i d'elements dubtosos, que ningú no sap com viuen i que es troben escampats per dins la capital i pels po-

bles de tot Catalunya. Amb aquests elements parats no s'han de tenir contemplacions de cap mena i és de tota necessitat, si volem fer front seriosament als problemes que la guerra ens planteja, de saber la font d'ingressos que tenen tots aquests elements per tal d'actuar estrictament segons aconsegueixi la circumstància. Per tot això, com diu el Decret creant el Certificat de Treball, crec que tot aquell que sigui dubtós s'ha de lluitar als Tribunals Populars per tal que aquests oïrin segons la llei, i si es fa precis, cal fer tots els camps de treball necessaris perquè hi siguin traslladats i no puguin pertorbar la reorganització que així ho exigeix el triomf de la Guerra i la consolidació de la revolució del nostre poble.

Fetes aquestes manifestacions, el Conseller de Treball va acomiadar-se dels periodistes.

El cap de l'exèrcit nazi d'operacions a Espanya visita la zona conquistada

La informació oficial parla que von Faupel ha volgut comprovar si "les propietats alemanyes havien sofert dany"...

Cosa que ens fa pensar si Franco no s'ha venut ja el producte de la massacre d'Euzcadi als feixistes nazis

Berlin, 22. — L'Agència D. N. 8. anuncia que l'ambaixador alemany prop de Franco, von Faupel, visita ahir la zona de Bilbao ocupada pels nazis, per tal de comprovar que les propietats alemanyes no hagin sofert cap dany.

Naturalment!

El Papa no pensa excomunicar Hitler

I Roma treballa perquè Berlín i el Vaticà facin les paus

QUE JA LES FARAN...

Roma, 22. — La informació segons la qual el Papa es disposava a excomunicar Hitler, és desmentida en els cercles competents i s'afirma que aquesta notícia ha estat donada per persones incompetents. La situació actual entre el Reich i la Santa Seu entra dintre el pla diplomàtic. Hom confirma per altra part la voluntat de la Santa Seu de no prendre la iniciativa, que podria ésser explotada com a justificació de la demència del concordat o ruptura de relacions diplomàtiques.

El discurs pronunciat pel ministre de l'Interior i de Cultes de Baviera, Wagner, sobre el tancament dels col·legis confessionals, ha estat acompanyat als documents que obren a portar la Santa Seu i que es proposa publicar sobre les violacions alemanyes al concordat. Amb tot, el discurs no ha ocasionat cap reacció particular a l'òrgan oficial de la Santa Seu, «Osservatore Romano».

Amenaces a Txeoslovàquia, a càrrec de "doctor" Ley

I a Danzic, a càrrec del "foll" Forster

Danzic, 22. — El doctor Ley, cap del Front del Treball, en un discurs pronunciat a Marienburg (Prússia) va atacar amb ocasió del Congrés de la vella guàrdia nacional-socialista, la política de la Santa Seu, demostrant els esforços alemanys a favor de la intel·ligència entre el Reich i el Vaticà i els esforços democràtics amb els quals es confia a obtenir entre les dues potències.

Els soldats espanyols durant els dies de descanse treballaran per la causa antifeixista

Madrid, 22. — A la «Estación de Obreros i Empleados Ferroviarios de la zona Centro» s'ha rebut un escrit signat per gran nombre de soldats de l'exèrcit popular en el qual donen compte que han constituït un moviment anomenat «Front de treball, lluita i activitats antifeixistes», compost per companys comunistes que s'ofereixen per a cooperar en els treballs del ferrocarril Madrid-València durant els dies de descans.

L'exèrcit republicà porta la iniciativa en tots els fronts de Madrid

Madrid, 22. — Durant quasi tot el matí d'avui la criminal aviació fascista ha estat efectuant vols d'observació en els fronts propers a Madrid. Els avions feixistes han efectuat vols als llargs del matí, i nous vols ràpids més tard. A més els avions estrangers han hagut de fer freqüents incursions a una altura enorme, puix que les nostres defenses antiaèries, expertament manejades pels soldats de l'exèrcit popular, obligaren els avions feixistes a volar a una altura superior a dos mil metres i passar ràpidament sobre les nostres línies. Així que intentaven baixar sobre les nostres posicions, els trets de les bateries antiaèries de l'exèrcit popular obligaven els aparells feixistes a elevar-se més encara i a allunyar-se ràpidament. En dues ocasions han volat sobre la capital de la República els avions de la traïció. Han passat, velocitat sobre la nostra heroica vila, sense dubte per a efectuar algunes observacions, però tampoc no han pogut. Els avions republicans els han obligat a volar a enorme altura i allunyar-se amb rapidesa. Des de poc després de les onze del matí la criminal aviació fascista no ha tornat a fer acte de presència, en els fronts propers a Madrid ni sobre la capital de la República.

Als fronts propers no hi ha hagut cap moviment de forces. Ho indiquen els reberts a la Ciutat Universitària i fracassaren. Els soldats de la República han realitzat freqüents incursions al camp rebel i han pogut comprovar que la immensa majoria d'estrangers de la Ciutat Universitària s'han refugiat a l'edifici de l'Asil de Santa Cristina. Entre les restes de l'Hospital Clínic, amb prou feines si que don algun moros, escassos requetés i falangistes i diversos italians. Aquests grups de mercenaris gairebé no contesten els trets que des de les nostres trinxeres se'ls engega. Les nostres bateries han bombardejat amb eficàcia els sectors enemís de Carabanchel, Ureña, Casa de Campo i Pont dels Francesos. A la carretera general de La Corunya les nostres forces han hostilitzat durant tot el matí els fascistes més propers a la carretera, puix que sembla que intentaven portar a cap algun moviment, la qual cosa no arribaren a realitzar.

L'exèrcit popular que actua al sector sud del Tietx ha millorat les seves posicions a la zona d'Arganzuela. Ha quedat neta de fascistes una gran extensió de terreny i, per tant, les trinxeres rebels molt allunyades dels nostres parapets, després d'algunes operacions efectuades pels nostres soldats.

També hi ha hagut una rectificació de línies favorable a les nostres forces al sector nord de la província de Guadalajara. Els soldats republicans, mitjançant un audaç cop de mà, han aconseguit d'apoderar-se d'una línia de trinxeres en direcció a Alabanes sense trobar enemic.

A la resta dels fronts, llevat dels nostres serveis d'avís i dels bombardeigs diaris, res digne d'esmentar.

Per la publicació d'un article impudent ha estat delinqent Gonzalo de Reparaz

Es res rindrà la concessió de passaports als compresos entre els 18 i 45 anys

Aquest migdia el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya ha facilitat als periodistes la següent nota: «Acabo de celebrar una reunió amb els directores dels periòdics de Barcelona, als quals he convocat aquest matí per tal de donar-los personalment compte del meu criteri respecte a quina ha d'ésser la funció de la Premsa en les hores de guerra que vivim i a l'objecte que no es repetixin fets com el que ha succeït fa dos dies, que ha motivat la detenció del senyor Gonzalo de Reparaz, per haver publicat aquest article a «Solidaridad Obrera» del tot impudent, i la de la planifia de funcionaris del servei nocturn del Govern de Catalunya encoratjant d'efectuar tal missió en l'article a què faig referència. Creient que la Premsa pot ésser un dels instruments més eficaços per a accelerar la victòria sobre el feixisme i per a contribuir a l'efectiu ordre públic a la reorganització, cal que aquella acusi en tot moment una eficiència i una garantia d'èxit indiscutible.

Respecte a passaports ha calgut també rectificar l'amplic criteri que fins ara he estat en tal que es refereix a la concessió de tals documents. En moments de guerra, com són els que en l'actualitat patim, és necessari aplicar un criteri restrictiu que impliqui l'estada en territori lleial de la República de tots els homes útils per al ser-

ES PREVEU QUE CHAUTEMPS FORMARÀ GOVERN

Sembla que Delbos continuarà a Afers Estrangers, Daladier a Guerra, Cot a Aire i Rucart a Justícia

PARIS, 22. — Impressió de la crisi francesa, facilitada pel nostre enviat especial, aquest migdia:

«Abans d'acabar la jornada següent que ens podrà facilitar la insubstitució del nou Govern», ha declarat Chautemps, a dos quarts de deu d'aquest matí, a la seva arribada al Quai d'Orsay. Després, adreçant-se als periodistes en to amistos, els ha dit: «Es clar que podria satisfer la vostra curiositat, més aviat, però com que no hi ha pressa, l'aprecio per a parlar amb els meus amics. Crec, de totes maneres, que demà no tindrèu necessitat de veure'».

Poc després de la seva arribada al Quai d'Orsay, Chautemps ha rebut la visita del radical-socialista M. Bertrand, ex-ministre de Marina, i de Marz Dormoy, ex-ministre de l'Interior. Dormoy ha sortit del domicili de Chautemps a les onze i ha declarat als periodistes: «Els hem entrevistats amb Chautemps. Ara vaig a la reunió del Consell del Partit socialista. Estic convençut que Chautemps aconseguirà constituir un nou Govern».

Visità també Chautemps una delegació de la Confederació d'ex-combatents.

En tornar de Ginebra, Lleó Jouhaux fou interrogat pels periodistes. Jouhaux indicà que no faria cap declaració abans de la reunió de la comissió administrativa de la C.G.T.

que se celebrerà aquesta tarda a les tres. Aquest matí s'ha reunit el Consell Nacional del Partit SFIO. Segons notícies que reben en aquests moments, Lleó Blum, en el seu discurs, s'ha declarat partidari de la intervenció socialista en un Govern «Front Popular» dirigit per radical-socialistes.

El Partit comunista ha publicat un comunicat dient que no és possible preveure un altre Govern que un de Front Popular. Proclama el Partit, a més, que el programa ha d'ésser l'expressió de la voluntat nacional. El Partit comunista retrada que amb vistes a assegurar les decisions del sufragi universal, amb l'aplicació del programa del Front Popular, està disposat a prendre totes les responsabilitats en un Govern que es constitueixi a imatge del Front Popular.

A les cinc de la tarda, el grup parlamentari comunista es reunirà a la Cambra. La impressió que es té als cercles polítics és que les negociacions de Chautemps són tan avançades que sols l'autorització que ha de concedir el Consell nacional del SFIO per a la participació de ministres socialistes impedeix donar la llista.

Tota els pronòstics coincideixen que Delbos continuarà a Afers Estrangers; Daladier, a Guerra; Cot,

a l'Aire; i Rucart, a Justícia. Per a l'Elenda, es donen diversos noms: Palmade, Pietri, Gardey, etc. Pel que fa a la participació dels social-

istes, sembla que molts militants creuen que, en el cas que els socialistes col·laborin, han de fer-ho amb els comunistes.

El futur gabinet Chautemps estarà d'acord amb les directrius del Front Popular

PARIS, 22. — Chautemps ha rebut aquest migdia el ministre de Comerç del Gabinet dimissionari i després s'ha entrevistat amb el radical socialista Chappellain el qual ha fet les següents declaracions a la premsa: «El president Chautemps ha declarat que tenia intenció de formar un Gabinet d'acord amb les directrius del Front Popular. Nosaltres no farem res que pugui dificultar la tasca del senyor Chautemps».

A continuació, Chautemps ha rebut el radical independent, senyor Barety, el qual ha declarat als informadors: «Es necessari que el govern que es formi tingui la intenció de portar a cap una política financera més liberal. Crec que Chautemps, aquesta tarda, formarà Gabinet».

Chautemps ha interromput les consultes a la una d'aquesta tarda, i ha dinat al Quai d'Orsay en companyia de Delbos, Daladier, Jean Zay i Camplinchi.

BLUM EXPOSA L'ACTUACIO FINANCERA DEL SEU GOVERN

PARIS, 22. — Durant la sessió celebrada aquest matí pel Consell nacional-socialista, el senyor Blum ha fet una detallada exposició de la situació financera durant el seu Govern, i ha parlat amb gran sinceritat de les crisis financeres i monetàries que ha hagut de solucionar. Finalment ha explicat els últims esdeveniments d'aquests dies.

Després d'haver examinat la situació actual, ha declarat: «No podem negar-nos a participar en un Govern del Front Popular presidit per un radical socialista. Hem de protegir la majoria del Front Popular, l'obra social aconseguida, preservar el seu pasat i preparar el seu esdevenidor. La reunió del Consell nacional-socialista ha acompanyat la reunió fins a les dues d'aquesta tarda».

Totes les milícies passaran a formar part de l'Exèrcit Popular

València, 22. — La «Gaceta» publica el decret dissolent el Comandament Militar i les Comandàncies regionals de milícies en el qual es disposa que els reclutes i unitats que encara formen part d'elles, passaran a prestar servei actiu a l'exèrcit regular.

Aquestes comandàncies faran llurament immediat al Ministeri de Defensa Nacional de l'utensili, documentació i altres efectes que haguessin vingut utilitzant.

Per un altre decret es «ha la quantia de deu pessetes de l'haver corresponent al personal de tropa que lega dret a pensió per haver mort o desaparegut en defensa de la República a partir del dia 17 de juliol del 1936».

Nous magistrats que han pres possessió de llurs càrrecs

A la Sala d'Actes del Tribunal de Cassació, ha tingut lloc aquest matí la presa de possessió dels magistrats de l'esmentat Tribunal, nomenats darrerament, senyors Joan Tauler i Angel Samblancat.

Jumbe han pres possessió els nous magistrats, senyors Jaume Bordes i Josep Bertran de Quintana i Pasqual Gaibé als Huerfats. El nou fiscal superior nomenat Ferran Torinó Roldán, després de la promesa reglamentària, ha pres possessió del càrrec i en darrer lloc els jutges de Roses de Llobregat, Agustí Mallà, Sen d'Urgell, Anicet Siscart, Rius, Borges Blanques, Josep Ferrer Fàbregues, Villanova i Le Geltrú, Pasqual Canoves Rius; Trempe, Josep Fontserè i Vielsa; Francesc Gené Gil, i Figueras, Carles Sánchez, i també, prèvia promesa, han pres possessió de llurs càrrecs. El president ha pronunciat l'acostumat parlament de salutació als nous nomenats.

DIVERSOS

Per oferir resistència a uns agents de l'autoritat, al carrer de la Creu Coberta ha estat delinqent l'agent del Consell de Defensa d'Aragó, Joan Ferrer Remola, el qual, conduït a la Comissaria del districte, s'ha negat a prestar declaració si no era davant de l'esmentat Consell.

En arribar al seu domicili del carrer de València, Antoni Martínez Torres es troba amb una dona, amb la qual vivia, havia desaparegut i s'havia emportat mil pessetes, tres mil francs i els mobles, que pertanyien al Martínez.

L'evacuació de Bilbao

(CONTINUACIO DE LA PAG. 1)

quin tampoc no pogueren salvar de la resta dels soldats lleials els defensors de Bilbao no ha caigut amb vida a les mans dels qui l'han enviat. En aquestes muntanyes que dominen l'oest de la ciutat, s'han fortificat els soldats d'Euzcadi, que han sostingut la defensa de la ciutat amb un heroisme i un valor inassequibles. L'enemic ha necessitat, per a crobar aquesta heroica defensa, fer únicament d'un fantàstic material de guerra que mai no s'ha emprat en cap acció militar. El nombre dels seus morts, el preu a què han pogut forçar les entrades de Bilbao, és incalculable.

Concentracions faccioses dissortes per l'artilleria, a la carretera de Jaca

Sarriena, 22 (Del nostre enviat especial). — Poca activitat al sector d'aquest front. L'enemic no es decideix a atacar les posicions que se li prengueren durant les jornades de la passada setmana.

Les nostres forces vigilen els moviments de l'enemic i romanen en llurs posicions en espera de les ordres del comandament.

En alguns punts es registren posicions de l'artilleria sense conseqüències per la nostra banda. En un lloc conegut per «La Paridera del Llano», en la part de la carretera de Jaca, s'observaren algunes concentracions enemigues; i

la nostra artilleria disparà alguns trets que destruïren el dit lloc i causaren a l'enemic algunes baixes. El nostre batalló de fortificacions continua treballant amb intensitat, per tal de deixar completament inexpugnables les nostres posicions.

Els darrers comunicats oficials no acusen novetat en tot el front.

La U. R. S. S. contra els enemics del poble

Espies, sabotejadors i estafadors, afusellats o a tingués

Moscou, 22. — El general Luvov, cap de la divisió militar de la Rússia Blanca, ha estat assassinat, segons s'ha anunciat, acusat d'espionatge. Sembla que en la Rússia Blanca actua una organització dedicada a sabotar el pla industrial, Windmink, ex-director de Ferrocarrils, organització diverses accions provocades i una complexa del secundari en actes de destrucció. S'han practicat nombroses detencions.

A més, s'ha anunciat que el comissari del poble a Agricultura de la Rússia Blanca, Kaskin Benek, ha estat detingut, amb a l'acusació de noble davant el Congrés del Partit Comunista d'aquella República. També fou detingut el comissari d'Instrucció pública, Anani, en virtut d'un article publicat en el periòdic «Rabritsk», que apareix en llengua russa a Músk. L'organització periòdic anuncia també que Cevianinski, ex-president del Comitè Executiu, el qual fou detingut amb a l'acusació de traïció de la capital, i que deien que havia estat ocasionat per qüestions de família, havia estat assassinat davant el Congrés de Solidaritat just amb el general Luvovitz com a traïdor a la Pàtria.

Per haver defraudat 413.000 rubles han estat detinguts la senyora Zimulov, comissari d'Associacions Socials a Crimea, el comissari adjunt Manoy i el cap de comptabilitat, Pankratiev.

Eficaz bombardeig de la nostra artilleria

Comunicat del matí del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya: «La nostra artilleria ha fet foc contra un tren que passava per damunt del pont del riu de la Vadeira. La màquina ha estat toçada i ha caigut gran quantitat de carbó, que ha provocat un incendi. Amb molta dificultat el tren ha pogut arribar fins a la plana, on està detingut. El mur de contenció del pont esmentat ha quedat destruït».

Cap a la fusió de dos partits obrers

Madrid, 22. — «El Sol» publica un entretret que diu així: «El Pleno del Comitè Central del Partit Comunista de Espanya, després de haver escuchat i discutit el informe de la camarada Dolores Ibarruri sobre los problemas de la unidad política del proletariado, aprueba íntegramente la línea expresada en el informe y encarga al buró político de precisar esta línea en un documento y de poner en relación inmediata con la Comisión Ejecutiva del Partido Socialista Obrero Español a fin de examinar en común la base programática y táctica y las modalidades prácticas para la realización más rápida posible de la fusión de los dos partidos obreros».

La boira es priva d'arribar a San Francisco

Vancouver, 22. — Els avions soviètics manifestaren que es trobaven en perill: estat, si bé quelcom cansats. Tchkalov, cap pilot, manifestà que la situació de l'avió fou coneguda durant tot el trajecte i que l'aparell funcionà d'una manera magistral. A més, les seves declaracions manifesten que si atornaren a Vancouver fou degut a les males condicions atmosfèriques regnants a la costa del Pacífic, que impossibilitaven que els tripulants poguessin donar-se compte exactament per on volaven. Nega que hagués estat a conseqüència d'haver notat que els mancava l'essència suficient per a acabar el raid, puix que encara els en quedava una gran quantitat.

"No passaran!", la novella d'Upton Sinclair, traduïda a l'espanyol

PREFERIM LA MORT A LA INDIGNITAT...

Madrid, 22. — La famosa novella d'Upton Sinclair «No passaran!» ha estat traduïda a l'espanyol, a l'alemany, al noruec, al suec, al danès, a l'hongarès, al txec i al francès.

Fernando de los Rios, ambaixador d'Espanya a Washington, ha adreçat a Upton Sinclair la carta següent: «La meua profunda gratitud pel vostre llibre «No passaran!», en nom del meu Govern i del meu poble; de les seves dones i dels seus nens que prefereixen la mort a la indignitat».

Varsòvia, 22. — La situació continua vivint a Czestochowa, on el disgregable passat; es varon produir disturbis antissemites. Anit els manifestants recorregueren novament els carrers i envairen dues sinagogues i llançaren al carrer els llibres de precs. Ensorraren l'escriptori jueu i calaren foc a dos edificis.

El senador jueu Schorr visità anit el ministre de l'Interior per tal de parlar-li d'aquests incidents.

Llegiu sempre **ULTIMA HORA** El diari popular

Incorporació a files dels soldats d'aviació

Per radiograma dels Sots-secreтары del Ministeri de Defensa Nacional, s'ordena la incorporació a la Tercera Regió Aèria (Barcelona) dels soldats pertanyents a les llistes dels anys 1931, 32 i 33, que han servit a l'esmentada Armada.

LES VISITES DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

València, 22. — El President de la República ha rebut avui les següents visites: Antonio Diaz Zorita, encarregat de Negocios a Copenhague; José Serrano Batanero, president del Consell d'Administració del Mont de Piedad; Leon Felipe, amb una comissió del Consell d'Administració de l'edifici de Espanya; José Prieto del Rio, ministre d'Espanya a Tànger; i Federico Enfuto, magistrat del Suprem.

L'AMBAIXADOR D'ESpanya A LA URSS VISITA EL CAP DEL GOVERN

València, 22. — El cap del Govern ha estat visitat per l'ambaixador d'Espanya a Moscou, doctor Pascual, pel general Maja i pel ministre Jaume Aiguader.

MAIJA CONVERSA AMB EL DIRECTOR GENERAL DE SEURETAT

València, 22. — Aquest matí el general Maja ha visitat el tinent coronel Orsaga al seu despatx, de la Direcció General de Seguretat, i ha conversat amb ell durant llarga estona.

L'AMBAIXADOR DE ROMA VISITA EL MINISTRE D'ESTAT València, 21. — El ministre d'Estat ha estat visitat aquest matí per l'encarregat de Negocios de Romania.

QUARTS: 25.627.—Figueras, 31.037.—Madrid, 1.368.—Alacant, 13.678.—Madrid, 4.673.—Murcia, 33.295.—Nules, 26.818.—Jaén, 14.128.—Castelló, 3.465.—Almeria.

Per ara, només diplomàtic i oratori...

Justament el mateix dia que el Govern de la República assabenta al poble espanyol i denuncia a tot el món els procediments de què s'han valgut els feixistes per a poder obligar les heroïques forces escuadras a evacuar Bilbao, justament quan els avions "Junkers" i "Capronis" metrellen els cent cinquanta mil bilbaïns que no han volgut sotmetre's a l'opressió dels generals estrangers de Franco, justament en aquestes circumstàncies --- i mentre la premsa feixista de tot el món presenta com una victòria esclatant el que no és altra cosa que el resultat lògic d'un assassinat en massa ---, justament ara el Govern anglès es desvetlla.

I Lord Plymouth, el seu portaveu, "dandy" i perfecte cavaller, que ha sabut trampear totes les situacions sense comprometre's, parla davant del ple del Comitè de No Intervenció. Parla i diu que el Govern de Sa Majestat britànica ja comença d'agafar por, ja tem les conseqüències de la seva política, ja es sent en fals. El cert és que aquestes coses desagradables han estat dites amb un altre llenguatge, més florit, més diplomàtic, més segons les normes establertes i els canons de la tradició. Però el cert és també que, en el fons del discurs del lord, hi ha això: unes enormes ganes d'intentar de refer una part del camí emprat en falsa direcció.

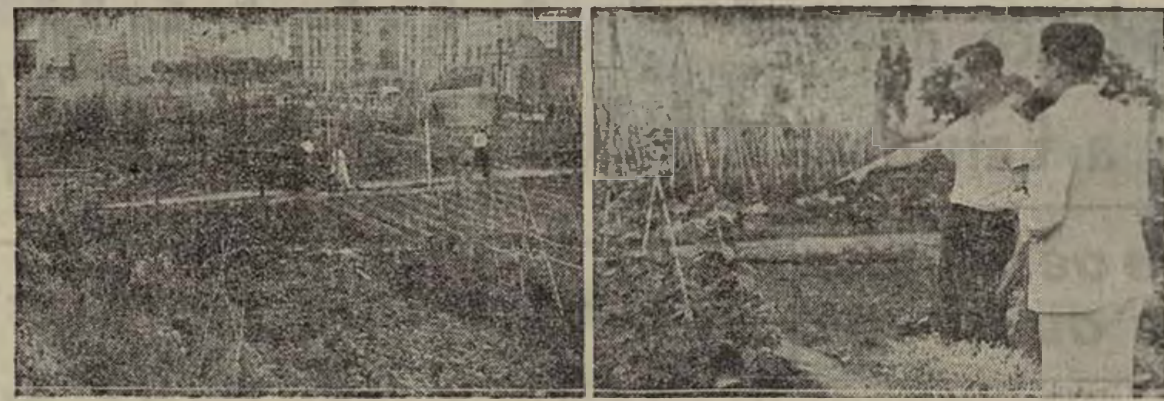
"El Govern britànic considera --- ha dit el President del Comitè de Londres --- que no es pot permetre que aquest estat de coses continuï." Aquest estat de coses és el que ha portat a l'evacuació de Bilbao, el que tingué com a conseqüència la caiguda de Màlaga, el que ha estat motiu del bombardeig d'Almeria, el que ha permès que els noms de Guernica, Durango, Madrid, València, Barcelona, quedin per sempre més com a noms de martiri i de dolor col·lectiu.

No; Anglaterra no ho pot permetre. Això ens pensàvem tots, uns mesos enrera, malgrat tot el que la farsa de la no intervenció ja ens havia descobert de dubtes i vacil·lacions en la política del Foreign Office. I Anglaterra ha permès moltes coses, sense protestar, sense posar la seva enorme influència en joc.

Però a voltes les situacions s'arriben a fer tan tívants, tan nítidament --- tan cinicament, millor --- clares, que no és possible de continuar en silenci. Forces populars des de l'interior, forces diplomàtiques, conveniències econòmiques, necessitats militars, que, fins fa poc, poden haver determinat aquest silenci, aquesta complicitat, ara es troben en situació diferent, davant d'un nou estat de coses. I, naturalment, la seva actitud canvia també.

Per això el canvi --- per ara només diplomàtic i oratori --- de la delegació anglesa al Comitè de Londres. Lord Plymouth ha demanat que s'acceleri l'estudi de la qüestió de la retirada dels voluntaris. Ha suggerit que es demani immediatament a tots els Estats no intervencionistes i "no-intervencionistes" que comuniquin la seva posició respecte a aquesta proposició de caràcter urgent. El delegat de la U. R. S. S. ha fet, adherir-se a la proposta del Lord, unes quantes suggestions que caldrà tenir en compte. I a la vegada el Comitè --- o, millor dit, els seus comitès i les seves comissions i les comissions tècniques --- estudien els procediments perquè el control no pugui ésser utilitzat com a arma d'atac i agressió pels feixistes.

El Comitè de Londres, sota la pressió sobtada d'Anglaterra, es torna a moure. Fins ara el resultat de les seves reunions i de les seves discussions no ha estat pas precisament brillant. Esperem que, amb les tràgiques lligons rebudes, canvià de rumb. Encara que potser és esperar massa...

—Mireu com creixen, aquestes mongetes!— ens diu l'improvisat pagès, ple d'alegria i d'optimisme davant d'aquelles verdures i aquell camp ufanós que s'estén entremig de les cases de sis pisos del carrer de Corts. Som a la Plaça de les Glòries Catalanes: Les glòries del país dormen soterrades per unes feixes de bleds i ensiam que enamorarien el vegetarià més exigent (Puig-Farran)

UN HORT IMMENS ON ES CULLEN PATATES, MONGETES, COLS I ENSIAMS TENDRES...

Un altre hort. Aquest encara no ho és ben bé, però aviat ho serà. Quan les pedres siguin trotes i la "propietat" resti ben delimitada, les verdures començaran a treure el nas. I tothom contribueix a la feina, des del gendre al més petit dels nois de la casa (P. F.)

A la Via Augusta, a's carrers de Provença, Aragó, Marina, a la Plaça de les Glòries Catalanes, als afores de la ciutat i a molts llocs, que

precisament no són els afores, veiem uns horts immensos, una pastisseria de canyes per les quals s'entenen ufanoses les tomàqueres i les mongetes.

Barcelona ha esdevingut, per obra i gràcia de la guerra, un hort, on es cul·len patates, mongetes, cols i ensiams tendres.

DE LA PLAÇA DE CATALUNYA AL CLOT

Després de les hores tràgiques i victoroses del juliol passat, aviat, al lloc, farà un any, hem veït aixecar-se el monstre paorós de la guerra i darrera d'ella veïm alçar-se també, un altre monstre, així mateix espantós: la fam. Era qüestió, doncs, de convèncer en menjar tot allò que es pogués. La terra, ara menys que mai, no podia romandre inactiva. Calia fer-la produir.

La gent que posava horts a Montjuïc, a Hospital o a qualsevol lloc, veïa ser el juliol passat, un moment de seguir treballant-los, de fer-los rendir més i més. Però els qui no tenien terra per plantar-hi quatre tomàquers, es veïeren perduts.

Unes quantes persones donaren exemple. Soler sense dubtar, soler que amb un tancat i obrir d'ulls esdevenia un camp ufanós, un hortet prometedor de belles i plenes avarures agrícola-gastronòmiques.

Els primers buscadors de terres per conrear tingueren un bon xic de gosada. S'encamoren de la Plaça de Catalunya. Per un moment imaginaren una plaça que cap arquitecte municipal no hauria pogut concebir mai; una plaça enfilada de feixes de conreu, on les cols i els tomàquers, els pebrots i les albergínies portarien una nota de color veritablement conhortadora. El tram, llavors, seria ràpidament convertit en una productiva sèrie que regaria bucolicament i pràcticament aquells torcs de promissió.

Així els feia desistir d'aquesta reforma urbanística. Semblava que la Plaça de Catalunya, tal com l'havia deixada Nebot, era, si no homica, almenys passadora.

Els ulls dels futurs explotadors, agrícoles cercaren, d'arreu de cols i de bleds, altres torres. La Plaça Gaudí, davant l'antiga Sagrada Fa-

mília, fou la seva immediata spiració. Els arbres del mig, ajudaven a despertar l'ambició dels futurs pagesos.

No passà d'ésser una simple i cara ambició! Els on feren desistir. Llavors, com el poble bíblic d'Israel, s'escamparen... Uns anaren a les barriades extremes, altres a llocs més cèntrics i fins i tot envaïren els terrenys dels patons. Els més, feren cap als camps on els nois fa més d'un any anaven a jugar a futbol. Els més opurs, els qui tenien més afany de treballar un hortet, feren cap a la Plaça de les Glòries Catalanes, que va del Poble Nou a Sant Martí, davant els Encants Vells.

EL NOSTRE LEMA FOU: PATATES, PATATES, PATATES!

—Fareu la merda. Als choris—. El cobrador de l'autobús ni ens ha contestat, ni ens ha mirat; però davant els camps verds i ufanosos, ha fet parar el cotxe.

Era justament dissabte, a la tarda, i els camps eren plens de pegegos "amateurs". Tots treballaven. L'un, fangava; l'altra, regava; els de més colla, cavaven, però cap d'ells no estava sense fer res.

Som on antigament era la Plaça de les Glòries Catalanes. Ara, les glòries del país són soterrades sota un dolç illot de bleds i ensiams.

Els camps són creuats per dues línies de ferrocarrils. Al davant, les muntanyes i els Encants; al darrera, la mar blava i l'horitzó.

—Bé! com ho teniu arranjat, això? Com rutila la vostra organització agrícola?

—Mireu: abans de tot, aneu amb compte amb el vostre vestit blanc; potser us quedarà negre de fang. És l'hora de regar.

—Us deia... —

—Així sí. D'organització agrícola, sortosament no n'hi ha cap. Cada un treballa i recull allò que pot. Som sis-cents els qui explotem aquesta terra. Tothom en té un tros, i aquest tros és sagrat. Quan vinguerem, els uns fa cinc mesos, els altres, vuit, el nostre lema fou aquest: Patates, patates, patates!

UN REC BEN APROFITAT

—Si voleu, podreu apuntar una dada molt interessant.

—Digueu.

—S'han recollit ja diversos quintars de patates, i bones, sabeu! No tenen pas res d'enveja de ningú.

—I tot això?

—Gràcies a la terra i al nostre treball, que ha estat molt gran, i gràcies, especialment, al recó Comtal que quan arriba a la desviació per tres llocs i pot regar totes les 600 hectàrees. Però no sabem, puix que encara, molt més aviat, hi ha més horts i és allò que es diu: tothom ha tret a viure.

Hi ha qui rega unes hores, i uns dies determinats. Els més veïcs, els difunts, de vuit a una.

—I venen les verdures collides?

—L'home s'ens enfada.

—I ara! Què dius? Són per al nostre ús particular, i per al de l'avi, que tots els qui som aquí, on tenim poc o molt a l'heida de casa.

LA HISTÒRIA D'UN CAMP

Realment, l'esforç d'aquests "pioners" de l'agricultura urbana ha estat enorme. És inconcebible com han pogut convertir aquests camps on terrenys fèrtils i d'ús a l'habitatge. Abans, el sol d'aquesta plaça era cobert per muntanyes de pedres i runes. Les llacunes buides hi eren tan abundants com les rates i els llagoters de xapes.

NI UN PAM DE TERRA SENSE TREBALLAR

BARCELONA

Aquest ciutadà l'hem sorprès en una de les seves habituals tasques de conrear el seu hortet, aspiració màxima de la seva existència i que ara s'ha vist acomplerta gràcies al nou estat de coses (P. F.)

Molts barcelonins ignoren potser que aquest indret era un dels llocs més concorreguts pels jugadors de xapes i el quintol. La policia, sovint desfilava les partides, i durant algunes setmanes es representava novament el futbol fins que fela irrupció novament la partida dels vicel-

los amants de les xapes i del quintol. Tot això pertany a la història, ara a la Plaça de les Glòries Catalanes s'aïga un hort immens que constituiria el paradís del vegetarià més exigent.

MANIFEST DEL PARTIT COMUNISTA

"Tenim la seguretat absoluta que el poble en armes aconseguirà la victòria total i definitiva"

Madrid, 22. — El Comitè Provincial de Madrid, del Partit Comunista, ha publicat el següent manifest:

«Treballadors de Madrid, antifeixistes tots: El feixisme internacional està consumant en aquests moments els seus desigs d'invasió del gloriós poble d'Espanya. Els seus bàrbars i criminals atacs contra Bilbao han culminat en una espantosa agressió amb prop de dos-cents avions, incomputables bateries antiaèries i divisions alemanyes i italianes.

Els heroics combatents bascos, que tantes proves d'abnegació han donat d'ençà que el feixisme inicià la seva ofensiva, es veuen obligats, davant la superioritat numèrica d'efectius i armaments invasors, a repliegarse.

Com a conseqüència, Bilbao ha estat ocupat pel feixisme. Davant d'aquesta situació, el Comitè Provincial de Madrid del Partit Comunista es dirigeix a totes les masses obreres antifeixistes per dir-los que avui més que mai és necessari estrènyer les files al voltant del Govern del Front Popular i tots els antifeixistes han d'estar disposats, sense dilacions ni vacil·lacions a complir totes les ordres que emanin del nostre Govern per salvar la situació d'Espanya i reconquerir el terreny en el qual dominem els invasors, i malgrat que Bilbao ha passat a mans del feixisme, avui en les hores difícils del 7 de novembre, com sempre, tenim el ple convenciment, la seguretat absoluta que el poble en armes aconseguirà la victòria total i definitiva.

Ni un sol antifeixista no ha de regatejar el seu ajut form i incondicional al Govern del Front Popular. Per damunt de tot, unitat fèrria de tots els antifeixistes; estem disposats a rebutjar amb tota energia totes les temptatives que tendeixin a afloir o trancar la nostra unitat i emmetzinar o disgregar la nostra hermandad.

Els comunists, com en tots els moments, tenen un lloc de primera fila, un lloc d'honor en aquesta lluita.

Tots al costat del Govern del Front Popular, per la salvació d'Espanya, pel triomf definitiu del poble en armes.

El Vaticà no ha fet cap crida a favor dels clergues bascos

Això darrer ha estat qualificat, als medis religiosos de Roma, de "fals rumor"

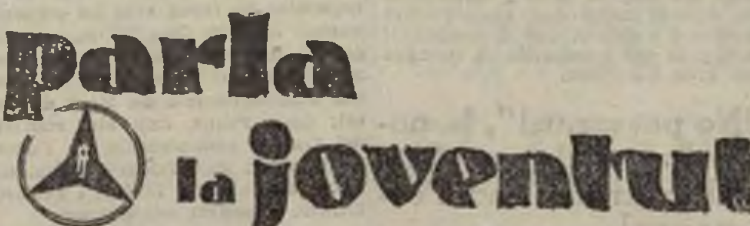
Ciutat del Vaticà, 22. — Els cercles religiosos es posen en guàrdia contra els falsos rumors i informacions referents a les decisions de la Congregació d'affers eclesiàstics preses en la reunió celebrada ahir, especialment la que fa referència a una crida dirigida a Franco a favor dels sacerdots bascos.

Subratllen que els acords es mantenen secrets i no es fa cap publicació ni oficial ni oficiosa.

El primer tilm soviètic en tres colors

Moscou, 22. — L'Institut Ople de Leningrad acaba de construir el primer aparell soviètic per a la producció de films a tres colors. Hom recorda que el film «Orunya Bernakova» a dos colors no va satisfer del tot la indústria cinematogràfica soviètica. Per aquest motiu hom s'ha esforçat a enriquir la pantalla amb un tercer color.

AJUT CATALA, TOT FENT OBRA D'AJUT, FA PATRIA. CONTRIBUIU A LA SEVA OBRA!

Què opineu de la unitat jovenil?

La joventut antifeixista catalana té un nexa d'unitat en aquests moments, que és la lluita a les trinxeres dels joves de totes les tendències polítiques i sindicals, i aquesta unitat, nascuda a la primera línia de lluita, contra la facció és imprescindible mantenir-la després de finalida la guerra, en el moment de donar l'estructura definitiva a la nova societat, com a contrapès d'extraordinària potència, per a procurar que el naixement de la nova vida política i social del nostre poble tingui totes les característiques racials que són patrimoni del poble català.

La fusió perfecta de l'element jovenil català és un fet d'una importància extraordinària. Suposa, dins, naturalment, de diversos matissos, la creació d'una sola consciència d'acció en els homes de demà, i simplificar, per tant, els problemes d'acoblament de criteris i directius que amb abundància extraordinària hem patit en aquesta darrera etapa.

Cal subordnar els personalismes de partits, organitzacions i criteris a una sola idea: unitat; i cal, també, i aquest és el gran esforç que han de fer els dirigents de les joventuts, crear una consciència de responsabilitat nacional. Els pobles viuen d'acord amb el nivell mig de la seva capacitat de treball i educació política. Un poble com el nostre, on les qualitats de treball i esforç a superarse, es donen en quantitat extraordinària, té el camí planer per a situar-se a la davantera dels pobles del món, i seria antipatriòtic que l'educació política d'aquesta massa que integren les joventuts catalanes tingués el defecte de les divergències, que a manera d'un dissolvent, neutralitzaria els efectes que produeixen les nostres qualitats, i els resultats de les quals, per tant, serien completament nuls.

Sintetitzaré aquesta opinió personal amb aquesta breu mot. La trajectòria política i social de Catalunya interessa per igual a tots els catalans, però les joventuts catalanes, com a força de primera línia que són, cal que estableixin un ferm contacte de cols, i tots units constitueixin la força sempre vigilant i disposada que defensarà les conquestes en l'ordre polític i social de la nació catalana.

Josep Montes,
Del Secretariat general de les J.E.R.E.C.

Julia Castedo,
Secretari de la Secció Catalana dels Amics de la Unió Soviètica.

La unitat de les joventuts és la premissa més important per al triomf contra el feixisme. Ara que hom ha arribat a eliminar el trotsquisme, és el moment d'atreure al moviment de la unitat les joventuts liberals, únic punt que faltava per a la unitat total, ja que les joventuts republicanes sempre han estat al costat de les J.S.U. en aquest moviment. Repetixo que és imprescindible fer-ho per a guanyar ràpidament la guerra, per tal com les joventuts són les que integren en la seva majoria l'Exèrcit Popular Regular.

La meua opinió és que hauria d'existir la unitat de tots aquells que són antifeixistes, sense distinció de matissos ni de carnet sindical.

Jaume Ros Jordana,
N. T.

Heus aquí una panoràmica dels horts de la barriada de Les Corts. Tot està en ordre perfecte. Hi ha caminets, barraques de canyes i fins i tot alguna casa de maons. En un dels extrems hi ha un fanal de l'enllumenat que a les nits dona claror a aquesta mena de paradís dels improvisats pagesos...